

આશા ઔરન કી ક્યા કીજે? (પદ ૨૮)

આશા ઔરન કી ક્યા કીજે? જ્ઞાન સુધારસ પીજે,
આશા ઔરન કી ક્યા કીજે ?

ભટકે ભટકે દ્વાર લોકન કે, કૂકર આશાધારી.
આતમ અનુભવ રસ કે રસીયા, ઉતરે ન કબહુ ખુમારી.
આશા ઔરન કી ક્યા કીજે ? ૧

આશા દાસી કે જે જાએ, તે જન જગ કે દાસા,
આશા દાસી કરે જે નાયક, લાયક અનુભવ પ્યાસા.
આશા ઔરન કી ક્યા કીજે ? ૨

મનસા પ્યાલા પ્રેમ મસાલા, બ્રહ્ન અગ્નિ પરજાલી.
તન ભાઠી અવટાઇ પીએ કસ, જાગે અનુભવ લાલી.
આશા ઔરન કી ક્યા કીજે ? ૩

અગમ પીઆલા પીઓ મતવાલા, ચીન્ને અધ્યાત્મ વાસા.
આનંદઘન હે જગ મેં ખેલે, દેખે લોક તમાસા.
આશા ઔરન કી ક્યા કીજે ? ૪

- પરમ પૂજ્ય યોગીરાજ શ્રી આનંદઘનજી મહારાજ

નોંધ: શ્રી મનહર ઉધાસ ના અવાજમાં ગવાયેલ આ પદને
Youtube પર સાંભળવા આ ક્ષેત્ર કરો.

ਆਪ ਸ਼ਬਦਮਾਂ ਰੇ - ਸਜ਼ਾਧਾਰ

ਆਪ ਸ਼ਬਦਮਾਂ ਰੇ, ਅਵਧੂ ਸਦਾ ਮਗਨ ਮੈਂ ਰਹਨਾ ।
 ਜਗਤਜੀਵ ਹੈ ਕਰਮਧੀਨਾ, ਅਚਰਿਜ ਕਛੁਅ ਨ ਲੀਨਾ ॥
 ਆਪ ਸ਼ਬਦਮਾਂ ਰੇ, ਅਵਧੂ ਸਦਾ ਮਗਨ ਮੈਂ ਰਹਨਾ ॥ ੧ ॥

ਤੁਮ ਨਹੀਂ ਕੇਰਾ, ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਤੇਰਾ, ਕਧਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ।
 ਤੇਰਾ ਹੈ ਸੋ ਤੇਰੀ ਪਾਸੇ, ਅਵਰ ਸਥ ਹੈ ਅਨੇਰਾ ॥
 ਆਪ ਸ਼ਬਦਮਾਂ ਰੇ, ਅਵਧੂ ਸਦਾ ਮਗਨ ਮੈਂ ਰਹਨਾ ॥ ੨ ॥

ਵਪੁ ਵਿਨਾਸ਼ੀ, ਤੁਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ, ਅਥ ਹੈ ਇਨਕਾ ਵਿਲਾਸੀ ।
 ਵਪੁ ਸਾਂਗ ਜਬ ਦੂਰ ਨਿਕਾਸੀ, ਤਬ ਤੁਮ ਸ਼ਿਵ ਕਾ ਵਾਸੀ ॥
 ਆਪ ਸ਼ਬਦਮਾਂ ਰੇ, ਅਵਧੂ ਸਦਾ ਮਗਨ ਮੈਂ ਰਹਨਾ ॥ ੩ ॥

ਰਾਗ ਨੇ ਰੀਸਾ ਦੋਧ ਖਵੀਸਾ, ਏ ਤੁਮ ਦੁਖ ਕਾ ਦੀਸਾ ।
 ਜਬ ਤੁਮ ਉਨਕੁਂ ਦੂਰ ਕਰੀਸਾ, ਤਬ ਤੁਮ ਜਗ ਕਾ ਇਸਾ ॥
 ਆਪ ਸ਼ਬਦਮਾਂ ਰੇ, ਅਵਧੂ ਸਦਾ ਮਗਨ ਮੈਂ ਰਹਨਾ ॥ ੪ ॥

ਪਰ ਕੀ ਆਸਾ ਸਦਾ ਨਿਰਾਸਾ, ਧੇ ਹੈ ਜਗਜਨਪਾਸਾ ।
 ਤੇ ਕਾਟਨਕੁਂ ਕਰੋ ਅਭਿਆਸਾ, ਲਹੌ ਸਦਾ ਸੁਖਵਾਸਾ ॥
 ਆਪ ਸ਼ਬਦਮਾਂ ਰੇ, ਅਵਧੂ ਸਦਾ ਮਗਨ ਮੈਂ ਰਹਨਾ ॥ ੫ ॥

ਕਬਹੀਕ ਕਾਜੀ ਕਬਹੀਕ ਪਾਜੀ, ਕਬਹੀਕ ਹੁਆ ਅਪਮਾਜੀ ।
 ਕਬਹੀਕ ਜਗ ਮੈਂ ਕੀਰਿ ਗਾਜੀ, ਸਥ ਪੁਦਗਲਕੀ ਬਾਜੀ ॥
 ਆਪ ਸ਼ਬਦਮਾਂ ਰੇ, ਅਵਧੂ ਸਦਾ ਮਗਨ ਮੈਂ ਰਹਨਾ ॥ ੬ ॥

ਸ਼ੁਦ਼ ਉਪਯੋਗ ਨੇ ਸਮਤਾ ਧਾਰੀ, ਜਾਨ ਧਾਨ ਮਨੋਹਾਰੀ ।
 ਕਰਮ ਕਲਾਂਕਕੁਂ ਦੂਰ ਨਿਵਾਰੀ, ਜੀਵ ਕਰੇ ਸ਼ਿਵਨਾਰੀ ॥
 ਆਪ ਸ਼ਬਦਮਾਂ ਰੇ, ਅਵਧੂ ਸਦਾ ਮਗਨ ਮੈਂ ਰਹਨਾ ॥ ੭ ॥

- ਪ੍ਰਮੁਖ ਸ਼੍ਰੀ ਜੁਵਵਿਜਥਜੁ ਮਹਾਰਾਜ

ਕੋਕ ਦਿਨ ਇਉ ਘਨੇ ਕੋਕ ਦਿਨ ਰੋਜ਼

ਕੋਕ ਦਿਨ ਇਉ ਘਨੇ ਕੋਕ ਦਿਨ ਰੋਜ਼
ਉਛਲੇ ਨੇ ਪਡੇ ਨੀਂਧੇ ਜਿਦਗੀਨਾਂ ਮੋਜ਼ਾਂ.

ਕਾਂਈ ਅਫਸੋਸ ਨਹੀਂ ਕਾਂਈ ਨਹੀਂ ਫਿਕਰ,
ਕੋਈ ਥੀਜ ਤਣੀ ਨਹੀਂ ਜਿਦਗੀਮਾਂ ਜਿਕਰ,
ਆਵੇ ਨੇ ਜਾਧ ਏਨਾ ਵੇਠਵਾ ਸ਼ਾ ਬੀਜਾ?
ਕੋਕ ਦਿਨ ਇਉ ਘਨੇ ਕੋਕ ਦਿਨ ਰੋਜ਼.

ਮਾਨ ਮਲੇ, ਮਲੇ ਧਨਧਾਨ, ਮਲੇ ਸਤਾ,
ਪਾਨ ਚਾਵੀ ਬੀਜੁ ਪਲੇ ਘਾਵਾ ਪਡੇ ਘਤਾ,
ਵਾਹ ਭਾਖੇ ਕੋਈ ਝੁਟੀ ਆਂਖੇ ਵੇਖ ਭਾਣੀ,
ਆਹ ਨਾਖੇ ਕੋਈ ਭੂੰਡੀ ਮੋਢੇ ਮੇਸ਼ ਫਾਣੀ,
ਰਾਮ ਮਾਰੋ ਝੁਟੇ ਛਸੇ ਰੰਗ ਨਹੀਂ ਫੂਜਾ
ਕੋਕ ਦਿਨ ਇਉ ਘਨੇ ਕੋਕ ਦਿਨ ਰੋਜ਼.

ਹਾਲਾਂ ਕੁਰੇ ਫੁਨਿਯਾਨੀ ਵਣਾਜਾਰ ਗਾਂਡੀ,
ਕੋਣਾ ਬੇਹੁੰ ਰਹੇ ਏਨੀ ਸਾਮੇ ਮੀਟ ਮਾਂਡੀ?
ਫੂਥ ਮਲੇ ਵਾਟਮਾਂ ਕੇ ਮਲੇ ਝੇਰ ਪੀਵਾ
ਆਪਣਾ ਤੋ ਥਿਰ ਬਲੇ ਆਤਮਾਨਾ ਫੀਵਾ.

ਲਾਂਘੀ ਲਾਂਘੀ ਲੇਖਣੇ ਤਾਂ ਨੌਧਵੀ ਸ਼ੀ ਧਾਈ
ਬੇਚ ਕੋਰੇ ਆਪੀ ਜਵੀ ਮੁਭਾਰਕਬਾਈ,
ਧੇਲਾਂ ਭਲੇ ਧੂਧਵੇ ਆ ਜਿਦਗੀਨਾਂ ਮੋਜ਼ਾਂ
ਆਵੀ ਤਮੇ ਇਉ ਘਨੇ ਆਵੀ ਤਮੇ ਰੋਜ਼ਾਂ

- ਕਵਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮਕਰੰਦ ਦਵੇ